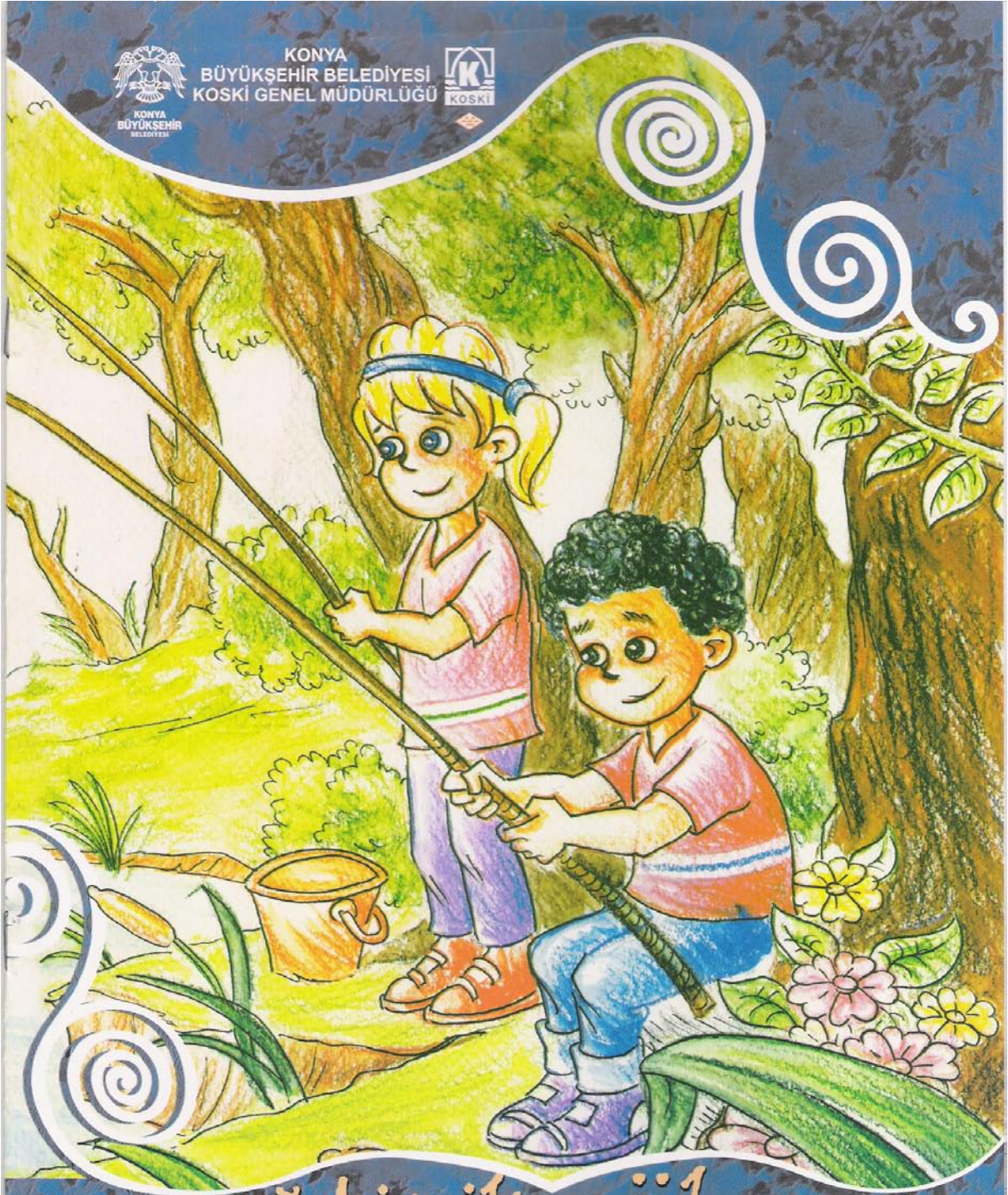

KONYA
BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
KOSKİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Minik göl

çocuk hikayeleri
DÖRT

MİNİK
GÖL

Duran Çetin

KONYA
BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
KOSKİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

YAPIM

Konya Büyükşehir Belediyesi
KOSKİ Genel Müdürlüğü

ÇOCUKLAR İÇİN HİKAYELER 4 MİNİK GÖL

YAYIN KURULU

İ. Selim UZBAŞ
M. Akif SARIKAYA

RESİMLEYEN

Mehmet ÖZKENDİRCİ

TASARIM

Ahmet AKA

2009

www.koski.gov.tr

SEVGİLİ ÖĞRENCİLER

SU bir hayat hiçbirimizin tercihi olamaz. Su, kıymeti itibarıyla dünyadaki hiçbir değerli eşya ile tartılamayacak kadar hayatiyet taşımakta. Dünyamız gözle görünür bir susuzluk tehlikesi ile karşı karşıya. Bunun için acil önlemler almak bütün insanlığın önemli bir ödevi. Öyle ki bu ödev beşikten mezara kadar bir eğitim sürecini kapsamaktadır. Biz bu eğitim sürecinin ilk ayağı olan çocuklarımızın eğitimini bu çalışma ile desteklemekteyiz. Çocuklarımız için su hikâyeleri, su bilincini önemli ölçüde kuvvetlendirecek olumlu bir etkendir kanısındayız.

Konya Büyükşehir Belediyesi olarak su tasarrufu bilincinin küçük yaşlardan itibaren kazanılması yönünde çaba sarf etmekteyiz. Ülkemizde ilk kez su tasarrufu üzerine çocuklar için hikâyelerle önemli bir kültürel katkı sağladığımızı gururla ifade ediyoruz. Yarınlarımızı güvenle emanet edebileceğimiz sizlere kıymeti eskimez bir hediye vermek istedik: Kitap.

En güzel okumalar, en güzel günler sizlerin olsun.

Geleceğimiz olan siz çocuklarımıza su gibi güzel bir hayat diliyorum.

Tahir Akyürek

Konya Büyükşehir Belediye Başkanı

SEVGİLİ ÇOCUKLAR

//can damarımızdır. Hayattır. Güzellikler ülkesidir. Su canın yongasıdır, desek yeridir. Eski ve yeni bütün şehirler ancak suyun etrafında şekil bulmuş yerlerdir. Su yoksa insanlığın hayatiyeti tehlikede demektir.

Yaşadığımız zamanlar içerisinde su daha da hayati önem kazanmaya başlamıştır. Bütün dünyada ve ülkemizde su problemi baş göstermiş durumda. Biz kendi şehrimizin su problemini öncelikle, geleceğimizin güzellikler ülkesi olan siz çocuklarımızla birlikte çözmeyi tasarlamaktayız. Çünkü alışkanlıklarımız zamanla yerleşmekte ve değişmesi güç hale gelmektedir. Fakat siz güzellikler ülkesinin en güzel çiçekleri, kanaatimizce bilinçlenmek konusunda ayrı bir duyarlılığa sahipsiniz. Size her zaman güveniyor ve sizleri çok seviyoruz.

Geleceğimizi emin ellerde göreceğimizden emin olmak istiyoruz. Bu sebeple su tasarrufu konusunda bilinçli nesillere kültür armağanı olarak bu hikâyeleri sizlerle buluşturduğumuz için mutluyuz.

Bildiğiniz üzere su kaynaklarımızı yanlış kullanmamızdan dolayı, su israfı giderek farklı boyutlar kazanmaktadır. Bu problemin daha da tehlikeli hale ulaşmaması için hepimiz el ele çalışmak ve duyarlılık göstermek zorundayız. Ülkemizin ve şehirlerimizin su fakiri olmaması için yürekten çaba göstermek hepimizin görevi. Özellikle de güzel şehrimiz, Konya'mız, sizlerin güzellikler ülkesine güvenmektedir.

Bu bilinçle su israfı önlenmiş olacaktır. KOSKİ Genel Müdürlüğümüzün bu amaçla hazırladığı su hikâyelerini sizlere sunarken her birinizi sevgiyle kucaklıyorum.

Sevgiyle ve su ile kalınız...

Su gibi güzel hikâyelerimizi buyurun okumaya.

Ahmet SORGUN

Konya Büyükşehir Belediyesi
KOSKİ Genel Müdürü

Minik Göl

Ke kadar da güzeldi. Köylülerin göz bebeği idi. Etrafı yemyeşil salkım söğütlerle çevriliydi. Her taraf cıvı cıvı kuş sesleri ile çınlıyordu. Çeşit çeşit kuşlar, ağaçların dallarına konuk oluyordu. Ağaçlar konuklarına gereken hizmeti vermenin haklı gururunu yaşıyorlardı. Dallarını, yapraklarını ve

bütün güzelliklerini onlar için açmışlardı.

Kuşların rengârenk tüyleri çok alımlıydı. Çocukların kendilerine hayran hayran bakmaları sanki hoşlarına gidiyordu. Köyün çocukları bu cennet gibi yerin ayrılmaz parçasıydı. Herkes burada toplanır, burada buluşur, burada oynayırdı...

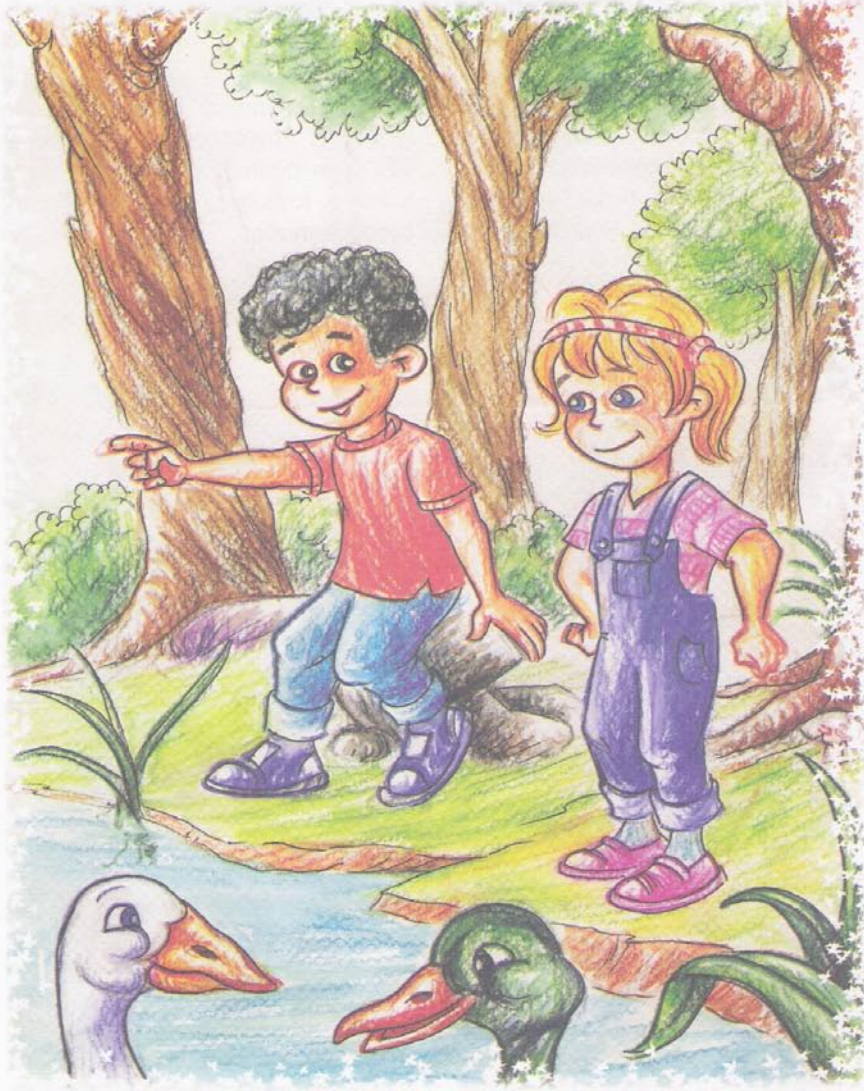

Yılların Minik Göl'üydü burası. Dedelerinden miras kalmıştı. Geleceğe ve çocuklara emanet...

Sanki bir krater gölüydü. Ama krater gölünün minik bir örneğiymiş adeta. Minik Göl diyorlardı buraya. Suyu durgun ama derindi. Bulanık ama serindi. Etrafında yükseklik vardı ya da çukurun içinde

gibiymiş. Bu sebeple durgundu sürekli. Esen rüzgârı görmez, kimsenin yoluna engel olmazdı.

Burayı Büşra ile Enes çok sevdi. Burası özgürlükler ülkesi gibiymiş. Bu özgürlüğü bazen yaramaz birkaç çocuk bozsa da kuşlar ve hayvanlar buradaki hayatlarından memnundu.

Uzun yoldan uzun zaman içinde gelen kaplumbağalar su için burada durup soluklanırlardı. Sincaplar ağaçların dallarında sekerken suyunu buradan içerlerdi. Hele kuşlar... Onlarca çeşit kuş,

hepsi bir arada... Renk renk, cıvı cıvı... Birçok kuşun yuvası bu güzellikleri süsleyen ağaçların dallarındaydı. Nice çocuklar yuvayı görmek için yaralanmıştı, dev gibi ağaçlara tırmanırken.

Ya balıklar... Aslında onlar daha da özgürdü. Suyun altında her tarafta istedikleri gibi dolaşabiliyorlardı. Keşfedilmemiş obruklarda cirit atan genç balıklar vardı. Su hayatı onlar için. Su sevgiydi. Suyun damarlarındaki can olduğunu en iyi onlar biliyorlardı.

Yıllar öncesinde birkaç kafadar buradaki balıkları yakalayıp satmak için plan yapmışlardı. Kimsenin haberi yokken bu

işi bitireceklerdi. Çok para kazanacaklardı, çok... Sonra istedikleri gibi bir yaşam sürecektir.

Minik Gölde balık çoktu, üstelik çeşit çeşit. Sazan, Gümüş, Akbalık, Kızılkanat...

Ne yakalamakla ne satmakla biterdi. Zaten sadece oltayla balık tutmak meşhurdu burada. Oltadan başka av gereci kullanan olmazdı.

Kafadarlar, bir gün akşama yakın bir zamanda, Minik Göl'e geldiler. Etraftan el ayak çekilince kafalarındaki planı uygulamaya başladılar. Dinamitle balık tutmaya karar vermişlerdi. Sinsice bir plandı bu. Aradan birkaç gün geçince kafalarındaki sinsi planı uygulamaya başladılar. Bir gün ahalinin pek uğramayacağı bir saatte Minik Göl'e geldiler. Ellerindeki dinamitleri ateşle-

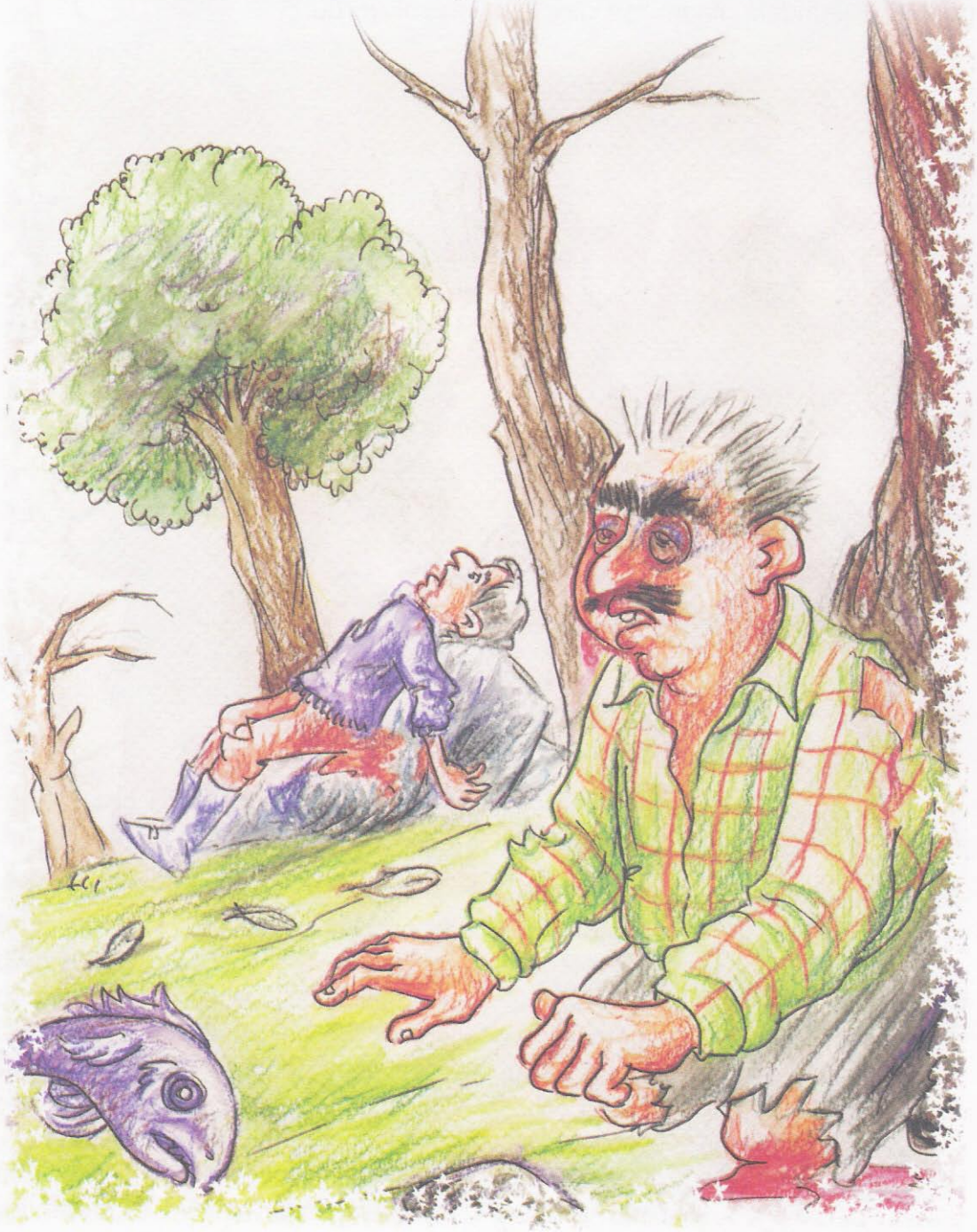
yip Minik Göl'e atmaya başladılar. Dinamitler suyun içinde patladıkça balıklar bayılıyor, su yüzüne vuruyordu. Böylece kısa zamanda çokça balık tutmak mümkün oluyordu. Fakat bir de baygınlıkla su yüzüne vuramayan balıklar vardı. Düşünsenize onlar bir süre sonra kendiliğinden ölüme terk ediliyorlar ve sanki balıklar topluca katledilmiş oluyordu.

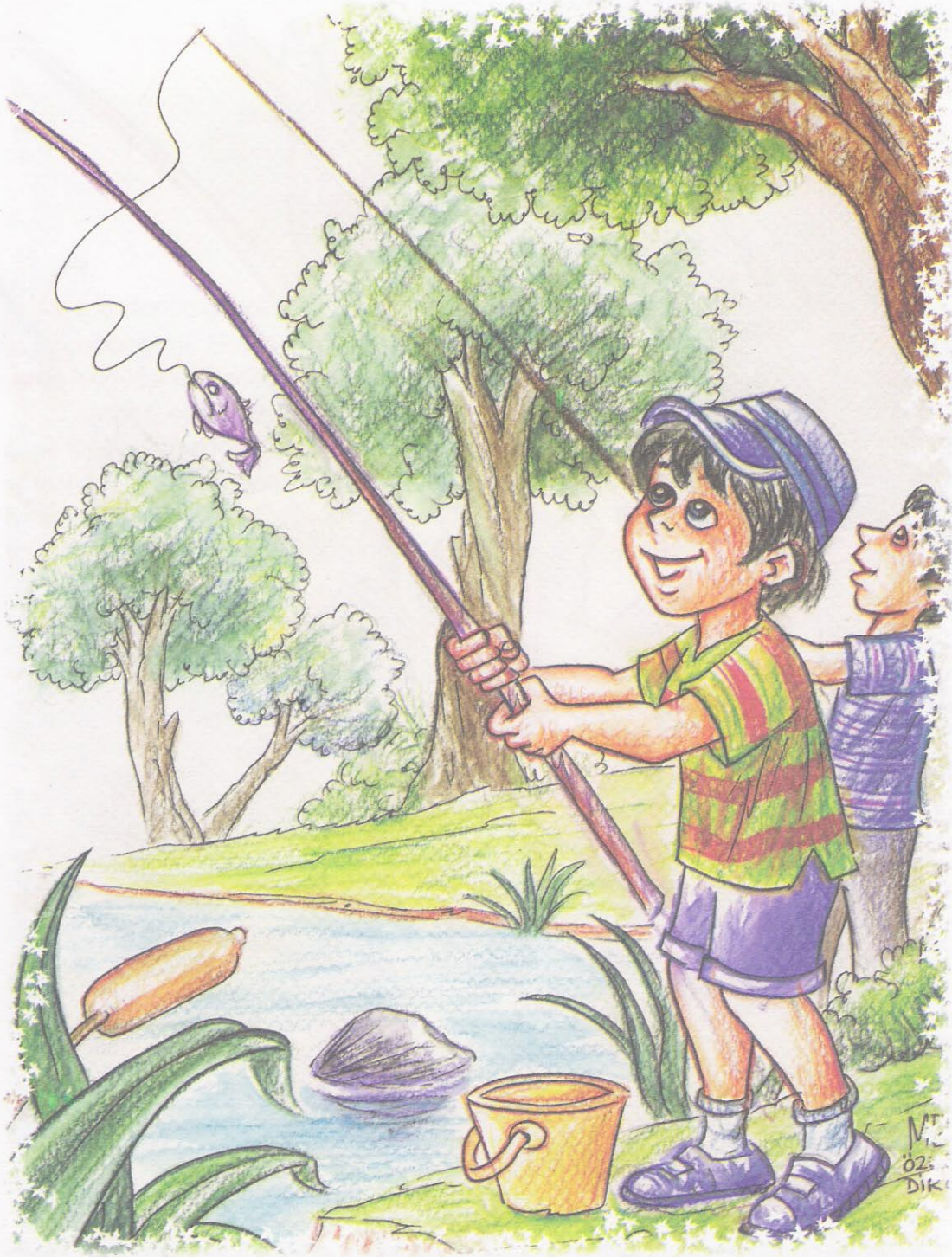

Gözlerini o kadar hırs bürümüştü ki durmadan dinamit atıyorlar durmadan sepetlerle, çuvalarla gölün yüzeyinden balık topluyorlardı. Derken bir dinamit daha ateşledi kafadarlar. Fakat bu defa bir felaketti yaşadıkları. Bu dinamiti atmaya çalıştıkları sırada, dinamit, ellerinde patlayıverdi. Müthiş bir ses duyuldu çevreden. İnsanlar bu korkunç

sesin geldiği yöne doğru akın etmeye başladılar. Acaba ne olmuştu?

Bu gözlerini hırs bürümüş amcalardan biri ağır yaralandı, diğeri öldü. Aslında yaptıkları suya ve suda yaşayan canlılara saygısızlıktı. Suyun doğal dengesini bozmaktı. Sudaki canlıları ise göz göre göre katletmekti. Olan olmuştu işte.

Bunu ancak duygusuz, anlayışsız ve sevgi yoksunu olanlar yapabiliirdi. Fakat yine de yazık oldu amcalara. Keşke yapmasalardı. Keşke hırslanmasalardı. Suyu ve canlıları yok etmenin dünyayı yok etmek olduğunu keşke bilselerdi.

Bu olay, bu göl için unutulmaz bir

hatıra olarak kaldı. O günden sonra Minik Göl'de balık avlamak için hiç kimse oltanın dışında bir şey kullanmadı.

Artık hem sudaki canlılar için hem de çevrede yaşayan insanlar için rahat bir dönem başlamıştı.

Köye her gittiklerinde Büşra ve Enes babasıyla birlikte buraya gider, olta ile balık tutarlardı. Yemyeşil ağaçların gölgesinde Minik Göl'de balık tutmak ne kadar güzel, eğlendirici ve dinlendiriciydi.

Balık tutmaktan sıkıldıkları zaman kuşları ve yuvalarını seyretmek ayrı bir mutluluk veriyordu. Hele sincapların

büyüleyici görüntüleri yokmuydu, Enes için bulunmaz bir eğlenceydi. Sineklerden arılara, böceklerden kurbağaya... Ne ararsanız hepsi buradaydı.

Evet, canlıların hepsini buraya çeken bir güç vardı. O gizemli güç, sanki canlıların iradelerini elinden alıp bir mıknatıs gibi buraya sürüklüyordu.

Kuraklığın uzun sürdüğü son yıllarda, suyun seviyesi gittikçe düşüyordu. O eski görüntüsü silikleşmiş, belirsizleşmeye başlamıştı. Hele köyün en zengini Mürsel Ağa'nın yakınındaki tarlasını sulama düşüncesiyle, Minik Göl'ün suyunu akıt-

mak için açmış olduğu kanal için tuzu biberi olmuştu. Suyun bir kısmını da bu şekilde Minik Göl kaybedince iyice zayıflamış, canlılığını kaybetmeye başlamıştı.

Her geçen süre güzelliğın kaybolmasına sebep olmuştu.

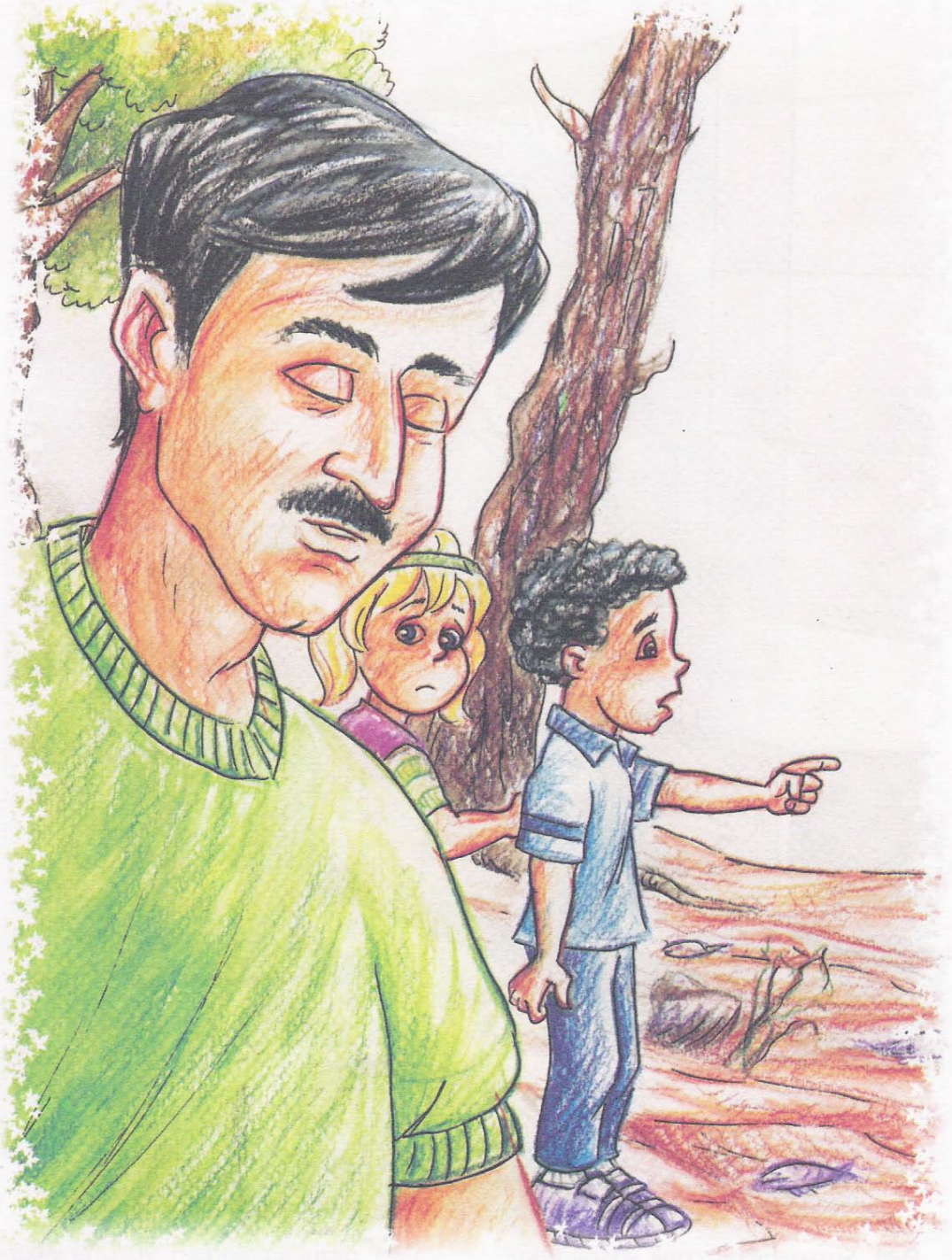
Bir yıl sonrasıydı.

Haziran sıcaklığının insanları gölgelere kaçmaya zorladığı, çiçeklerin boynunu büküğü, otların sararıp saman olduğu, kuşların ve diğer canlıların susuzluktan kıvrandığı bir gündü.

Köye geldikleri günün sabahında her zaman olduğu gibi balık tutmak için Minik Göl'e gittiklerinde gözlerine inana-

madılar. Su yoktu sanki. Tamamen buharlaşmış ya da yer yarılmış yerin dibine kaçmıştı. Balıklar can çekişiyorlardı. Çamurun içinde çabalamaları boşunaydı. Damarlarındaki kan bünyelerindeki can çekilmişti. Can veren su olmayınca, can çekişmeye başlamışlardı. Bu duruma çocuklar çok üzüldüler.

Büşra:
Babacığım! dedi. Burada artık balıklar yaşamayacak mı?

Babası çok üzgün bir şekilde konuşmaya başlamıştı ki bu defa da Enes söze karıştı:

Babacığım! Kuşlar, kurbağalar,

böcekler ne yapacak? Onlar da mı ölecek? dedi.

Babası kanalı açan Mürsel Ağa'nın yaptığı işe içinden kızdı. İnsanın kendine verdiği zararı kimse kimseye vermez, diye düşündü. Ve üzgün bir şekilde cevapladı:

Evet. Susuz hiçbir canlı yaşayamaz. Su biterse hayat da biter. Onun için suyu iyi kullanmalıyız. İsraf etmemeliyiz. Boşa harcanan su, susuz kalmamız demektir, dedi.

Büşra, önceki yaptığı ve defalarca uyarıldığı yanlışları yapmamaya karar verdi.

Evet, dişini fırçalarken, yüzünü yıkarken, saçını tararken musluklardan akan suyun nelere sebep olacağını düşündü.

Ya su olmasa? Ya olmasa, dedi Büşra.

Minik Göldeki can çekişen balık mı oluruz o zaman?..

[SON]

